

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200295
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5016200295.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej, v právnej veci žalobkyne: O. O. O., nar. XX. M. XXXX, bytom M. XX/XX, R., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Iveta Boškajová, s.r.o., so sídlom J. Goliana 16, Martin, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, so sídlom Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu č. KRPZ-ZA-VO-75-010/2016 zo dňa 15. februára 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/44/2016-54 zo dňa 18. októbra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/44/2016-54 zo dňa 18. októbra 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 191 ods. 3 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-ZA-VO-75-010/2016 zo dňa 15. februára 2016 spolu s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. ORPZ-ZA-315-002/2014 zo dňa 20. júna 2014.

2. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“ alebo „OR PZ v Žiline“) č. ORPZ-ZA-315-002/2014 zo dňa 20.06.2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu“), ktorým podľa § 143 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) rozhodol, že žalobkyňa je povinná uhradiť Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj ako „MV SR“) pomernú časť nákladov vynaložených na získanie základného policajného vzdelania v

Strednej odbornej škole Policajného zboru v Pezinku (ďalej aj ako „SOŠ PZ v Pezinku“) vo výške 2.795,63 Eur, a to v 72 pravidelných mesačných splátkach vo výške 39 Eur a poslednou splátkou vo výške 26,63 Eur splatnými vždy do 20. dňa každého kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom júl 2014 na účet MV SR.

II.

3. V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na konštatovanie žalovaného v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého personálnym rozkazom generálneho riaditeľa sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu MV SR č. 75/2013 bola žalobkyňa povolaná dňom 15. apríla 2013 na pomaturitné kvalifikačné štúdium SOŠ PZ v Pezinku, ktoré dňom 31. decembra 2013 ukončila a na základe personálneho rozkazu generálneho riaditeľa sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu MV SR č. 260/2013 bola vyňatá zo zálohy pre študujúcich policajtov a dňom 01. januára 2014 bola ustanovená do funkcie referent oddelenia výkonu služby Okresného dopravného inšpektorátu v Žiline Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline. Žalobkyni na základe oznámenia riaditeľa OR PZ v Žiline č. CPZA-OP-355/2014 zo dňa 19. júna 2014 bol zrušený služobný pomer v skúšobnej dobe podľa § 190 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý skončil uplynutím troch kalendárnych dní nasledujúcich po dni doručenia písomného oznámenia nadriadeného, t. j. dňom 22. júna 2014. K zrušeniu služobného pomeru došlo v skúšobnej dobe zo strany nadriadeného žalobkyne. Dňa 20. júna 2014 prerokoval riaditeľ OR PZ v Žiline so žalobkyňou výšku a spôsob úhrady pomernej časti nákladov vynaložených na získanie základného policajného vzdelania vo výške 2.795,63 Eur, o čom bol spísaný záznam č. ORPZ-ZA-315/2014. S týmto vyčíslením žalobkyňa súhlasila, uznala svoj záväzok voči služobnému úradu v plnom rozsahu, čo do výšky a dôvodov a požiadala o úhradu tohto dlhu v splátkach. Následne bola dňa 20. júna 2014 spísaná dohoda o spôsobe úhrady nákladov vynaložených na získanie vzdelania pod č. registratúrneho záznamu ORPZ-ZA-315001/2014 medzi MV SR a žalobkyňou. Na základe týchto skutočností prvostupňový správny orgán konal a rozhodol vo veci. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí neakceptoval odvolacie námietky žalobkyne voči prvostupňovému správne rozhodnutiu, keď žalobkyňa poukázala, že z jej strany naďalej existuje záujem zotrvať v služobnom pomere, avšak povinnosť úhrady pomernej časti nákladov vynaložených na získanie základného policajného vzdelania zaniká nemožnosťou plnenia, ktorá nastala nezávisle od jej vôle a ktorá je založená na prekážke, ktorú žalobkyňa nemôže ovplyvniť, keď touto prekážkou, podľa nej, malo byť zrušenie jej služobného pomeru v skúšobnej dobe bez akéhokoľvek dôvodu, bez vydaného personálneho rozkazu.

4. Krajský súd poukázal na ďalšie dôvody napadnutého rozhodnutia žalovaného, podľa ktorých sa žalovaný nezaoberal tvrdeniami žalobkyne, ktorými sa snaží spochybníť zrušenie služobného pomeru v skúšobnej dobe zo strany nadriadeného podľa § 190 zákona č. 73/1998 Z.z., nakoľko podľa žalovaného nesúvisia s odvolaním voči rozhodnutiu o úhrade pomernej časti nákladov vynaložených na získanie základného policajného vzdelania. Žalovaný konštatoval, že § 190 zákona č. 73/1998 Z.z. umožňuje nadriadenému aj policajtovi zrušiť služobný pomer v skúšobnej dobe aj bez uvedenia dôvodov, čo však neznamena, že dôvod na zrušenie služobného pomeru v skutočnosti neexistuje. Práve naopak, pri každom zrušení služobného pomeru v skúšobnej dobe zo strany nadriadeného sú dôvody tohto personálneho opatrenia aj preukázateľné a zaznamenané tak, aby boli v budúcnosti k dispozícii pri vybavovaní možných podaní policajta. Dôvodil, že na základe oznámenia riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. CPZA-OP-355/2014 zo dňa 19. júna 2014 bol žalobkyni zrušený služobný pomer v skúšobnej dobe podľa § 190 zákona č. 73/1998 Z.z. na základe konkrétnych dôvodov, známych v čase vydania oznámenia nadriadeného o zrušení služobného pomeru v skúšobnej dobe, a to z dôvodov:

- žalobkyňa dňa 15. mája 2014 v čase svojho osobného voľna o 21.15 h viedla motorové vozidlo zn. C. Y., evidenčné číslo R po ul. Vojtecha Spanyola v Žiline smerom od sídliska Vlčince do centra mesta Žilina, kde pri vchode do FNŠP Žilina nedala prednosť chodkyni O. O., ktorá prechádzala po riadne vyznačenom priechode pre chodcov zľava doprava z pohľadu vodiča vozidla, následkom čoho došlo ku zrážke. Pri dopravnej nehode u odvolateľky alkohol nebol zistený, chodkyňa O. O. utrpela ľahké zranenie. Odvolateľka porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

- dňa 2. júna 2014 bolo na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline doručené z odboru kontroly

prezídia Policajného zboru podanie Z. Z., v ktorom pisateľ namietal postup odvolateľky v súvislosti s prejednáváním priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 22. apríla 2014 a s tým súvisiace skutočnosti. Preverovaním postupu odvolateľky bolo zistené, že dňa 22. apríla 2014 o 10.44 h v služobnom obvode Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline uložila Z. Z. za porušenie § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov blok na pokutu nezaplatenú na mieste, vystavila mu poštovú poukážku na sumu 140 Eur a vodičovi vydala potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu na dobu 10 dní, pričom vodič mal nárok na pätnásťdňovú platnosť potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu. Svojím konaním odvolateľka nedodrжала postup uvedený v § 71 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

- dňa 19. júna 2014 bola z oddelenia kontroly Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline doručená na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline zápisnica z prešetrenia sťažnosti O.. M. N.. Zo zápisnice z prešetrenia sťažnosti vyplynulo, že dňa 1. apríla 2014 odvolateľka pri výkone štátnej služby zistila, že na motorovom vozidle zn. V. E evidenčného čísla G ktoré riadil mladistvý O. N. za prítomnosti svojho otca O.. M. N., nebola vykonaná technická kontrola, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, čím bola naplnená skutková podstata priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. 1/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Odvolateľka uložila mladistvému O. N. blokovú pokutu na blok na pokutu nezaplatenú na mieste vo výške 50 Eur, čo však bolo v rozpore s ustanovením § 19 ods. 3 zákona o priestupkoch, nakoľko osoba, ktorej bola uložená bloková pokuta, bola v čase spáchania skutku a uloženia blokovej pokuty mladistvá. Od motorového vozidla zn. V. E. odvolateľka zadržala oba kusy evidenčných čísel G pričom povolila ďalšiu jazdu s vozidlom do miesta Budatín s platnosťou do 08.00 h dňa 01. apríla 2014, čo bolo v rozpore s § 123 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Zároveň po prejednaní priestupku odvolateľkou odišiel mladistvý O. N. bez prítomnosti inej osoby v motorovom vozidle S. a bez evidenčných čísel preč, t. j. odvolateľka mu svojim súhlasom umožnila porušiť ustanovenie § 74 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

5. Tieto dôvody, ako dôvody skončenia služobného pomeru so žalobkyňou, žalovaný uviedol písomne v podaní zo 27. januára 2016 označenom „Dôvod skončenia služobného pomeru v skúšobnej dobe - oznámenie“ (ďalej aj ako „oznámenie z 27. januára 2016“), ktoré žalobkyňi doručil 03. februára 2016. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že písomné oznámenie nadriadeného o zrušení služobného pomeru v skúšobnej dobe sa vydáva vo forme registratúrneho záznamu, ktorý je potrebné doručiť policajtovi do vlastných rúk. Oznámenie sa vyhotovuje v troch výtlačkoch. Jeden výtlačok sa doručuje policajtovi, druhý sa zakladá do jeho osobného spisu a tretí sa zakladá k číslu registratúrneho záznamu. Výlučne pre služobné účely sa po skončení služobného pomeru v skúšobnej dobe vydáva tzv. oznamovací personálny rozkaz nadriadeného, ktorý služobný pomer policajta zrušil. Policajtovi sa tento personálny rozkaz nevyhlasuje, ani nedoručuje. Služi len na evidenčné účely.

6. Ďalej krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v zmysle ustanovenia § 2a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. výkon práv a povinností vyplývajúcich z ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. musí byť v súlade s dobrými mravmi. Citované zákonné ustanovenie sa vzťahuje aj na konanie podľa zákona č. 73/1998 Z.z., a teda aj na vydanie rozhodnutí podľa § 143 ods. 1 a nasl. cit. zákona. Z listinných dôkazov mal krajský súd za preukázané, že oznámenie o zrušení služobného pomeru v skúšobnej dobe z 19. júna 2014 (ďalej aj ako „oznámenie z 19. júna 2014“) žalobkyňa prevzala dňa 19. júna 2014 a uplynutím troch kalendárnych dní nasledujúcich po dni doručenia došlo k skončeniu služobného pomeru žalobkyne. Žalobkyňa v podanej žalobe, a nevyplýva to ani z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, nepreukázala, že by postup služobného úradu pri zrušení služobného pomeru v skúšobnej dobe (oznámením z 19. júna 2014) spochybnila a že by tento postup a oznámenie bolo predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve, prípadne v civilnom konaní.

7. Krajský súd poukázal na to, že podľa tvrdení žalobkyne existoval a stále existuje záujem z jej strany zotrvať v služobnom pomere a je pripravená si svoju povinnosť zotrvať v služobnom pomere po čas stanovený v § 142b ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. splniť. K splneniu tejto povinnosti žalobkyňi zabránilo práve oznámenie o zrušení služobného pomeru z 19. júna 2014 a nie je si vedomá, že by dala príčinu k

skončení služobného pomeru služobným orgánom v skúšobnej dobe a táto skutočnosť, podľa tvrdenia žalobkyne, nemôže ísť na jej ťarchu s povinnosťou na úhradu pomernej časti nákladov na jej vzdelanie, ku ktorej ju žalovaný a prvostupňový správny orgán zaviazali. Tvrdila, že táto povinnosť, pokiaľ by aj existovala, zanikla nemožnosťou plnenia, ktorá nastala nezávisle od jej vôle, je založená na prekážke, ktorú žalobkyňa nemohla ovplyvniť.

8. Dôvodil, že úhrada nákladov na vzdelávanie je upravená v § 143 zákona č. 73/1998 Z.z. Z § 143 ods. 1 cit. zákona vyplýva, že pokiaľ policajt nezotrval v služobnom pomere po čas ustanovený v § 142b ods. 4, je povinný uhradiť náklady na vzdelávanie alebo ich pomernú časť. Doba, po ktorú bola povinná žalobkyňa zotrvať v služobnom pomere, s poukazom na § 142b ods. 4 cit. zákona, predstavuje trojnásobok doby trvania štúdia, nakoľko žalobkyňa vykonala dennú formu štúdia na príslušnej policajnej škole. Zákonodarca explicitne v § 143 ods. 7 cit. normy upravil právnu situáciu, kedy povinnosť uhradiť náklady za vzdelávanie nevznikne. V čase doručenia oznámenia o skončení služobného pomeru žalobkyne zo dňa 19. júna 2014 platná právna úprava viazala nevzniknutie povinnosti uhradiť náklady na vzdelávanie iba na prípad skončenia služobného pomeru prepustením z dôvodov § 192 ods. 1 písm. a/ - c/ a ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z.

9. Podľa krajského súdu posúdenie otázky povinnosti nahradiť náklady vynaložené na zvýšenie vzdelania závisí od otázky posúdenia zákonnosti postupu žalovaného v súvislosti so skončením služobného pomeru so žalobkyňou v skúšobnej dobe, pričom túto otázku nebol krajský súd oprávnený riešiť v tomto konaní. Preto krajský súd v preskúmvanej veci vychádzal z nespornej skutočnosti, že žalobkyňa bolo doručené, tak ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu (žalobkyňa ani túto skutočnosť v konaní nenamietala), oznámenie o skončení služobného pomeru v skúšobnej dobe, ktoré fyzicky prevzala dňa 19. júna 2014 a že v súlade s § 190 zákona č. 73/1998 Z.z. bolo v konaní preukázané, že nadriadený skončil so žalobkyňou služobný pomer zrušením v skúšobnej dobe bez udania dôvodu, ktorý sa skončil uplynutím troch kalendárnych dní nasledujúcich po dni doručenia oznámenia.

10. Krajský súd poukázal na to, že i keď oznámenie o skončení služobného pomeru v skúšobnej dobe je bez uvedenia dôvodov, vždy existujú konkrétne dôvody, ktoré nadriadeného k takémuto postupu vedú a je právom, nie povinnosťou, príslušného služobného úradu, či v oznámení, ktorým oznamuje policajtovi, že končí služobný pomer zrušením v skúšobnej dobe, tieto dôvody oznámi alebo nie. Pokiaľ nadriadený pristúpi k zrušeniu služobného pomeru v skúšobnej dobe aj bez uvedenia dôvodu, tento postup je zákonný a vyplýva z ust. § 190 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý priamo takýto postup príslušného služobného orgánu umožňuje. Napriek takejto právnej úprave podľa krajského súdu nič nebráni služobnému orgánu, aby v oznámení, ktorým končí v skúšobnej dobe služobný pomer, uviedol konkrétne dôvody, ktoré ho k takémuto úkonu viedli, predovšetkým dôvody, pre ktoré osoba nie je spôsobilá výkonu služby a nepreukázala výkon služobného pomeru v skúšobnej dobe v súlade so zákonom, príslušnými predpismi a príkazmi nadriadených.

11. Zdôraznil, že požiadavku na spravodlivé rozhodnutie možno odôvodniť aj požiadavkou na tzv. vyváženostnú spravodlivosť práv a povinností. Spoločnosť si inštitút dobrých mravov osvojila, predstavuje ustanovenie, ktoré je spôsobilé vo významnom rozsahu posilniť dôveru v orgány verejnej správy a aj súdy.

12. Uviedol, že k zrušeniu služobného pomeru v skúšobnej dobe pristúpi služobný orgán, ktorý dospel z objektívnych zistení k záveru, že policajt v služobnom pomere si neplní svoje služobné povinnosti riadne, resp. vôbec. Pri opačnom vnímaní tohto inštitútu by záležalo len na vôle služobného orgánu, bez ohľadu na objektívny stav a objektívny nález protiprávneho konania policajta, či pristúpi alebo nepristúpi k zrušeniu služobného pomeru v skúšobnej dobe a či tento úkon vykoná bez ohľadu na to, či k tomu má príslušný služobný orgán objektívne dôvody, čím by došlo k zneužívaniu postavenia služobného orgánu, ktorý by si bez ohľadu na objektívne skutočnosti uzurpoval právo skončiť s policajtom služobný pomer v skúšobnej dobe, bez objektívnych a preukázateľných zistení a dôvodov, čím by sa realizovalo nekontrolovateľné mocenské pôsobenie týchto orgánov verejnej správy. Pokiaľ služobný orgán konkrétne, objektívne výhrady k služobnému pomeru žalobkyne mal, mohol a bol spôsobilý subsumovať

ich do obsahu písomného oznámenia o skončení služobného pomeru, ktoré adresoval žalobkyni, resp. tieto dôvody žalobkyni oznámiť, resp. zabezpečiť listiny, ktoré preukazujú takéto dôvody (napr. v personálnom spise) pri zachovaní ich vecnej a časovej autentičnosti.

13. Krajský súd mal za to, že z obsahu predloženého písomného vyhotovenia oznámenia služobného orgánu o skončení služobného pomeru v skúšobnej dobe žiadne dôvody pre takýto postup služobného orgánu nevyplývajú. Navyiac, ani žalobkyňa si nie je vedomá, tak ako tvrdí v podanej žalobe, že by porušila povinnosti vyplývajúce zo služobného pomeru a že by existovali konkrétne dôvody, pre ktoré služobný orgán takýto postup voči jej osobe zvolil. V tejto súvislosti dôvodil, že práve obdobie skúšobnej doby je tak pre policajta, ktorý má záujem zotrvať v služobnom pomere a na druhej strane aj služobný orgán, ktorý tiež v mnohých prípadoch má záujem o zotrvanie konkrétnej osoby v služobnom pomere (dosiahnutie kvalifikačných predpokladov, osobnostné predpoklady, resp. z iných dôvodov) obdobím, kedy nemožno vylúčiť, že služobný orgán môže existenciu tohto obdobia „zneužiť“, i keď formálne takýto postup bude v súlade s právnou úpravou. Pokiaľ nie sú, v súvislosti so skončením služobného pomeru v skúšobnej dobe, žalovaným preukázané objektívne skutočnosti služobného orgánu na takýto postup, tak následne bolo by v rozpore s dobrými mravmi, aby za takejto situácie žalobkyňa bola zaviazaná na úhradu pomernej časti nákladov na vzdelanie, keď prejavila vôľu v služobnom pomere zotrvať, k nezotrvaní v služobnom pomere došlo bez jej vôle a bez konkrétnych pochybení z jej strany, nakoľko dôvody, ktoré by boli objektívne na strane služobného orgánu a ktoré by potvrdzovali opodstatnenosť postupu služobného orgánu, nie sú preukázané a vôbec známe, potom pokiaľ služobný orgán konkrétne a objektívne dôvody skončenia služobného pomeru neuviedol v písomnostiach týkajúcich sa skončenia služobného pomeru, ani ich inak nepreukázal, tak nemožno konštatovať, že požadovanie úhrady pomernej časti nákladov na vzdelanie od žalobkyne bolo súladné s dobrými mravmi.

14. Krajský súd zastával názor, že je v rozpore s dobrými mravmi, ak neboli preukázané konkrétne dôvody v správaní žalobkyne, pre ktoré jej „zotrvanie“ v služobnom pomere nie je možné, pričom nie je možné vylúčiť ani prípadnú svojvôľu služobného orgánu v takomto postupe, hoci formálne a zákonné predpoklady aplikácie inštitútu skončenia služobného pomeru v skúšobnej dobe boli dodržané. V prípade absolútnej akceptácie právneho názoru žalovaného bez poskytnutia skutkových dôvodov skončenia služobného pomeru, by akékoľvek písomné oznámenie skončenia služobného pomeru v skúšobnej dobe zo strany služobného orgánu, bez udania dôvodu, znamenalo naplnenie formalizmu, ktorý v prípade skončenia služobného pomeru v skúšobnej dobe možnosť nevzniku povinnosti upravenej v § 143 ods. 1 zákon č. 73/1998 Z.z. neumožňuje, s poukazom na dikciu ustanovenia § 143 ods. 7 cit. zákona.

15. I keď služobný orgán síce nemal povinnosť v oznámení o skončení služobného pomeru v skúšobnej dobe uviesť dôvody, ktoré ho k takémuto postupu viedli (konkrétne pochybenia žalobkyne), pokiaľ tak však neurobil, sám nevyvylúčil existenciu možnosti, že k takémuto postupu neboli objektívne dôvody, resp. existenciu pochybnosti, že postup služobného orgánu mohol byť svojvoľný, navyiac, keď žalobkyňa nie je si vedomá žiadneho pochybenia. Postup, ktorý služobný orgán v oznámení o skončení služobného pomeru zvolil (neudanie dôvodov), je východiskom pre postup žalovaného v ďalšom konaní, ktorým bolo uloženie povinnosti žalobkyni nahradiť pomernú časť nákladov vynaložených na štúdium. Uloženie povinnosti žalobkyni nahradiť náklady na štúdium predpokladá existenciu relevantných dôvodov, pre ktoré žalobkyňa v služobnom pomere zotrvať nemohla, v dôsledku ktorých sama svojím konaním zmarila možnosť svojho zotrvania v služobnom pomere počas zákonom určenej doby. Spôsob skončenia služobného pomeru, vzhľadom na absenciu dôvodov skončenia a ich nepreukázateľnosť v administratívnom konaní, v konečnom dôsledku podľa krajského súdu spôsobuje, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepredvídateľné, nenaplnia princíp legitímneho očakávania a nemôže tým byť ani súladné s princípom dobrej verejnej správy.

16. Krajský súd poukázal na to, že postup orgánu verejnej správy musí byť v súlade so zásadami dobrej verejnej správy, musí vychádzať z princípu spravodlivosti, predvídateľnosti konania a rozhodnutia - legitímneho očakávania. Ak existuje hrubý nepomer medzi právami účastníkov verejnoprávneho vzťahu a orgánmi verejnej správy, tak princíp spravodlivosti preváži nad prepätým formalizmom, ktorý vedie v konečnom dôsledku k sofistickovanému odmietnutiu spravodlivosti. Dôvody, pre ktoré bol zrušený

služobný pomer v skúšobnej dobe so žalobkyňou, špecifikoval žalovaný v oznámení z 27. januára 2016, v ktorom konštatoval, že dôvodom zrušenia služobného pomeru v skúšobnej dobe bolo opakované nesvedomité plnenie úloh, ktoré žalobkyni boli uložené zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úloh uložených rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, s ktorými bola riadne oboznámená a takisto konanie, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor. Konkrétne išlo o prípady opísané v bode 4 tohto rozhodnutia.

17. Krajský súd dôvodil, že základnou zásadou dobrej verejnej správy je aj predvídateľnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, zásada legitímneho očakávania v postupe a spôsobe rozhodovania orgánov verejnej správy. Zastával názor, že pokiaľ žalovaný oznámil žalobkyni oznámením z 27. januára 2016 skutkové a právne dôvody, ktoré boli dôvodom pre skončenie služobného pomeru so žalobkyňou v skúšobnej dobe, tak pri takomto postupe nemožno absolútne vylúčiť, že s rozsahom dôvodov skončenia služobného pomeru služobný orgán mohol manipulovať a že dôvody skončenia služobného pomeru v skúšobnej dobe neboli totožné a nie sú totožné so skutkovými a právnymi dôvodmi, ktoré sú vymedzené v oznámení z 27. januára 2016. Krajský súd mal za to, že v konaní bolo potrebné, aby žalovaný preukázal, buď v oznámení o zrušení služobného pomeru z 19. júna 2014, alebo inými dôkazmi, čo bolo dôvodom pre takýto postup správneho orgánu (skončenie služobného pomeru), a ktoré konkrétne skutkové a právne dôvody odôvodňovali postup služobného orgánu vo vzťahu k žalobkyni, ktorý s ňou v skúšobnej dobe zrušil služobný pomer. Vymedzovanie dôvodov skončenia služobného pomeru v skúšobnej dobe po doručení písomného oznámenia z 19. júna 2014 samo o sebe nepreukazuje, že tieto dôvody (v oznámení z 27. januára 2016) boli dôvodmi, pre ktoré sa služobný pomer v skúšobnej dobe so žalobkyňou ukončil.

18. Podľa názoru krajského súdu oznámenie z 27. januára 2016 nemá vo vzťahu k dôvodom, pre ktoré došlo k ukončeniu služobného pomeru v skúšobnej dobe, žiadnu vecnú ani časovú relevanciu, keď tieto skutkové a právne dôvody sú vymedzené v písomnom podaní vydanom rok a pol po faktickom oznámení skončenia služobného pomeru v skúšobnej dobe a ani z iných skutočností nie je preukázané, že skutočnosti v ňom uvedené boli výlučne dôvodom pre skončenie služobného pomeru so žalobkyňou a že tieto dôvody neboli „konštruované“ žalovaným len v dôsledku toho, aby žalovaný preukázal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa krajského súdu služobný pomer so žalobkyňou bol kompetentný skončiť orgán, v ktorom služobnom pomere vykonávala žalobkyňa služobný pomer v skúšobnej dobe a ktorý aj žalobkyni doručoval oznámenie o skončení služobného pomeru v skúšobnej dobe, t. j. riaditeľ OR PZ v Žiline. Vymedzenie dôvodov skončenia služobného pomeru žalovaným a nie orgánom, ktorý bol kompetentný zrušiť služobný pomer so žalobkyňou v skúšobnej dobe, preto podľa krajského súdu nemôže mať relevanciu. Navyac krajský súd poukázal na to, že žalobkyňa spochybňuje skutkové a právne vymedzenie dôvodov, pre ktoré pristúpil služobný orgán ku skončeniu služobného pomeru. Preto krajský súd musel dať žalobkyni za pravdu, že nemala možnosť spochybnit' oznámenie z 27. januára 2016, ktoré vymedzuje dôvody skončenia služobného pomeru so žalobkyňou v skúšobnej dobe a fakticky o nich sa dozvedela až po doručení prvostupňového rozhodnutia. Skutočnosť, že skutkové vymedzenie v oznámení z 27. januára 2016 nebolo predmetom konania prvostupňového správneho orgánu, vykazuje podľa krajského súdu znaky vadnosti postupu správnych orgánov v inštančnom postupe.

19. Podľa názoru krajského súdu správne orgány v konečnom dôsledku porušili princíp spravodlivého konania a princíp dobrej verejnej správy tým, že odňali žalobkyni právo, ako účastníkovi správneho konania, sa k všetkým podkladom na vydanie napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím vyjadriť. Aj časový horizont vydania oznámenia z 27. januára 2016 a vydania napadnutého rozhodnutia z 15. februára 2016 tento argument potvrdzuje, keď z administratívneho spisu ani nevyplýva, že prvostupňový správny orgán sa obsahom dôvodov, ktoré vymedzil služobný orgán ako dôvody pre skončenie služobného pomeru so žalobkyňou v skúšobnej dobe, zaoberal a vyhodnocoval ich a následne aj premietol v dôvodoch prvostupňového rozhodnutia.

20. V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku krajský súd rozporoval samotné dôvody prepustenia žalobkyne zo služobného pomeru v skúšobnej dobe (viď bod 4 tohto rozhodnutia) a dôvodil, že základom pre

skončenie služobného pomeru žalobkyne boli skutočnosťami, ktoré sa týkali dopravnej nehody, ktorej sa dopustila žalobkyňa, vo vzťahu ku ktorej však nebola uznaná vinnou zo spáchania priestupku právoplatným správnym rozhodnutím ku dňu skončenia služobného pomeru, navyše bez preukázania iných skutočností alebo iných porušení povinnosti policajta v súvislosti s dopravnou nehodou (alkohol, nedodržanie rýchlosti a pod.), čiastočne opodstatnená sťažnosť O.. N. v súvislosti s postupom žalobkyne ako policajtky pracujúcej na dopravnom inšpektoráte a preverovanie sťažnosti Z. Z. na postup žalobkyne ako policajtky, ktorá bola prešetrená nadriadenými žalobkyne, ktorí konštatovali, že v súvislosti s prešetrením sťažnosti nie je potrebné vyvodit' disciplinárne opatrenia voči žalobkyňi aj vzhľadom na to, že jej činnosť bola hodnotená na poradách dlhodobo ako výborná, navyše keď v obsahu predloženého administratívneho spisu sa sťažnosť podpísaná sťažovateľom Z. nenachádza a žalobkyňa v konaní popierala existenciu takejto sťažnosti.

21. Krajský súd mal za to, že uvedené skutkové dôvody, pre ktoré došlo, podľa žalovaného, k skončeniu služobného pomeru so žalobkyňou, z obsahu predloženého kompletného administratívneho spisu nevyplývajú a samy o sebe ani nepreukazujú, že boli dôvodom pre uvedený postup služobného orgánu voči žalobkyňi. Navyše boli vymedzené v písomnej forme až po skončení služobného pomeru so žalobkyňou a po doručení oznámenia o skončení služobného pomeru so žalobkyňou, teda po 19. júni 2014 „post factum“ s 1,5 ročným časovým oneskorením, a to navyše orgánom, ktorý kompetenciu vymedzovať dôvody skončenia služobného pomeru nemal a so žalobkyňou služobný pomer v skúšobnej dobe neskončil.

22. Nad rámec súdneho prieskumu krajský súd zdôraznil, že podľa jeho názoru skutočnosťami, ktoré sú uvádzané v oznámení zo dňa 27. januára 2016, nie sú takého charakteru, ktoré by preukazovali nespôsobilosť žalobkyne vykonávať služobný pomer a dôvodnosť postupu skončenia služobného pomeru v skúšobnej dobe.

23. Krajský súd nevrátil žalovanému vec na ďalšie konanie z dôvodu, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by pred skončením služobného pomeru, pred 19. júnom 2014, boli jednoznačne, nezameniteľne dané dôvody pre skončenie služobného pomeru so žalobkyňou. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnej žalobkyňi priznal úplnú náhradu trov konania.

III.

24. Žalovaný podal riadne a včas proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

25. Trval na tom, že v danom prípade neexistovali dôvody pre zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím. Mal za to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. S poukazom na § 142a ods. 2, § 142b ods. 3 a § 143 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. uviedol, že napadnutý rozsudok nepreskúmaval zákonnosť postupu pri skončení služobného pomeru v skúšobnej dobe a takýto žalobný dôvod žalobkyňa neuvádzala. Dôvodil, že zrušenie služobného pomeru bolo predmetom samostatného konania, ktoré je ukončené, a preto krajský súd nemal kompetenciu preskúmavať dôvody skončenia služobného pomeru. V tejto súvislosti však trval na tom, že skončenie služobného pomeru bolo realizované zákonným spôsobom, čo konštatuje aj krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku. Namietal, že krajský súd napriek tomu nad rámec zákona tvrdil, že služobný úrad mal a mohol v oznámení o skončení služobného pomeru uviesť konkrétne dôvody, ktoré ho k tomu viedli a keďže tak neučinil, nemal právo žiadať úhradu nákladov na vzdelanie. Mal za to, že krajský súd sa týmto názorom snaží nahradiť vôľu a úmysel zákonodarcu. Zdôraznil, že skončenie služobného pomeru v skúšobnej dobe podľa § 190 zákona č. 73/1998 Z.z. a rozhodnutie o povinnosti uhradiť náklady na vzdelanie v zmysle § 143 ods. 1 uvedeného zákona síce spolu súvisia, no len z toho hľadiska, že povinnosť nahradiť náklady na vzdelanie vzniká žalobcovi iba pod podmienkou zákonného skončenia služobného pomeru.

26. Ďalej žalovaný uviedol, že domnienky o neexistencii dôvodov skončenia služobného pomeru, s ktorými sa súd pohrával, nie sú relevantnými dôkazmi a súd by sa dohadmi a nepodloženými

špekuláciami nemal zaoberať. Na tomto mieste poukázal na to, že žalovaný písomne oznámil žalobkyni dôvody zrušenia služobného pomeru, pričom z predložených administratívnych spisov je preukázané, že žalobkyňa mala vedomosť o porušení služobných povinností, s väzbou na skutky zo dní 01. apríla 2014, 22. apríla 2014 a 15. mája 2014, ktoré boli služobným úradom vyhodnotené ako nesplnenie podmienky spoľahlivosti. Zastával názor, že žalobkyni vznikla povinnosť uhradiť náklady vynaložené služobným úradom na získanie policajného vzdelania na SOŠ PZ v Pezinku, a to aj napriek tomu, že služobný pomer bol zrušený v skúšobnej dobe zo strany služobného úradu. Zavinenie žalobkyne na zotrvaní v služobnom pomere nemá podľa žalovaného vplyv na jej povinnosť uhradiť náklady v súvislosti so získaním vzdelania.

27. Poukázal na dôvodovú správu k § 143 zákona č. 73/1998 Z.z., z ktorej vyplýva, že je žiaduce, aby si policajti počas trvania služobného pomeru zvyšovali svoje vzdelanie. Predpokladá sa, že podstatná časť prípravy policajtov bude realizovaná v rezortnej vzdelávacej sústave. Nakoľko Policajný zbor vynaloží na získanie alebo zvýšenie vzdelania policajtov určité finančné prostriedky, ukladá sa policajtom povinnosť tieto prostriedky nahradiť vykonaním štátnej služby po určitú dobu. V prípade skončenia služobného pomeru z iných dôvodov ako organizačných alebo zdravotných, ukladá sa policajtom povinnosť náklady na získanie alebo zvýšenie vzdelania v primeranej výške uhradiť. Podľa názoru žalovaného krajský súd vedome opomenul zaoberať sa ustanovením § 143 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z., v ktorom zákonodarca výslovne upravil prípady, kedy povinnosť uhradiť náklady na vzdelanie nevzniká, pričom tieto prípady sa žalobkyne netýkajú.

IV.

28. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného súhlasila s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline, s vysloveným právnym záverom sa stotožňovala a kasačnú sťažnosť žalovaného považovala za nedôvodnú.

V.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a) SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalovaného je dôvodná.

30. Podľa § 2a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. výkon práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru musí byť v súlade s dobrými mravmi. Nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého. Policajt nesmie byť v súvislosti s výkonom štátnej služby prenasledovaný ani inak postihovaný za to, že podá na iného policajta alebo nadriadeného sťažnosť, žalobu, návrh na začatie trestného stíhania alebo iné oznámenie o kriminalite alebo inej protispoločenskej činnosti.

31. Podľa § 142a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. služobný úrad umožní policajtovi zaradenému v prípravnej štátnej službe získať policajné vzdelanie štúdiom v policajnej škole alebo inej vzdelávacej ustanovizni ministerstva.

32. Podľa § 142b ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt, ktorému služobný úrad umožnil získať kvalifikáciu alebo zvýšiť si kvalifikáciu, je povinný po skončení štúdia zotrvať po určený čas v služobnom pomere v tej zložke podľa § 1 ods. 1, ktorá mu umožnila získať kvalifikáciu alebo zvýšiť si kvalifikáciu, alebo uhradiť náklady spojené so zabezpečením získavania alebo zvyšovania kvalifikácie (ďalej len „náklady na vzdelávanie“) alebo ich pomernú časť. Policajt je povinný zotrvať po určený čas v služobnom pomere alebo uhradiť náklady na vzdelávanie alebo ich pomernú časť aj vtedy, ak štúdium neskončil a nezískal alebo si nezvýšil kvalifikáciu.

33. Podľa § 142b ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. čas určený na zotrvanie policajta v služobnom pomere

podľa odseku 3 je pri dennej forme štúdia trojnásobkom doby trvania štúdia a pri štúdiu pri výkone štátnej služby dvojnásobkom doby trvania štúdia.

34. Podľa § 143 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt, ktorý nezotrval v služobnom pomere po čas ustanovený v § 142b ods. 4, je povinný uhradiť náklady na vzdelávanie alebo ich pomernú časť.

35. Podľa § 143 ods. 3 veta prvá zákona č. 73/1998 Z.z. výšku úhrady nákladov na vzdelávanie vypočítava a určuje služobný úrad podľa skutočných nákladov na vzdelávanie v období, keď policajt získaval alebo zvyšoval si kvalifikáciu.

36. Podľa § 143 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. povinnosť uhradiť náklady na vzdelávanie alebo ich zníženie alebo odpustenie sa vyhlasuje v rozhodnutí nadriadeného, ktorý je oprávnený rozhodnúť o skončení služobného pomeru policajta. Rozhodnutie musí obsahovať aj výšku nákladov, ktoré je policajt povinný uhradiť, spolu s lehotou na ich úhradu.

37. Podľa § 143 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z. o spôsobe úhrady nákladov na vzdelávanie v určenej výške sa môže policajt so služobným úradom dohodnúť. Ak nedôjde k dohode, možno uspokojiť pohľadávku na základe vykonateľného rozhodnutia o povinnosti policajta uhradiť náklady na vzdelávanie mesačnými zrážkami z jeho príjmu; výška mesačnej zrážky z jeho príjmu však nesmie prekročiť hranicu sumy ustanovenej podľa osobitného predpisu.

38. Podľa § 143 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z. povinnosť uhradiť náklady na vzdelávanie nevznikne, ak sa služobný pomer skončil prepustením z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. a/ až c/ a ods. 3.

39. Podľa § 189 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. služobný pomer sa končí zrušením v skúšobnej dobe.

40. Podľa § 190 zákona č. 73/1998 Z.z. v skúšobnej dobe môže nadriadený alebo policajt zrušiť služobný pomer písomne aj bez uvedenia dôvodov. S tehotnou policajtkou, policajtkou do konca deviateho mesiaca po pôrode a dojčiacou policajtkou môže nadriadený skončiť služobný pomer v skúšobnej dobe len vo výnimočných prípadoch, ktoré nesúvisia s jej tehotenstvom alebo materstvom, a musí ho náležite odôvodniť, inak je neplatné. Služobný pomer sa končí uplynutím troch kalendárnych dní nasledujúcich po dni doručenia písomného oznámenia nadriadeného alebo policajta, vždy však najneskôr uplynutím skúšobnej doby; ustanovenia § 266 ods. 3 a 4 sa použijú primerane.

VI.

41. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-ZA-VO-75-010/2016 zo dňa 15. februára 2016 spolu s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. ORPZ-ZA-315-002/2014 zo dňa 20. júna 2014, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná uhradiť MV SR pomernú časť nákladov vynaložených na získanie základného policajného vzdelania v SOŠ PZ v Pezinku vo výške 2.795,63 Eur. Krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu z dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. c/ SSP, t.j. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci správnymi orgánmi, bez toho, aby vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie. Odôvodnil to tým, že z vykonaného dokazovania nebola preukázaná existencia jednoznačných a nezameniteľných dôvodov pre skončenie služobného pomeru žalobkyne v období pred 19. júnom 2014.

42. Ustanovenie § 143 zákona č. 73/1998 Z.z. hovorí o úhrade nákladov na vzdelávanie príslušníkov Policajného zboru, pričom v odseku 1 upravuje povinnosť policajta, ktorý nezotrval v služobnom pomere po čas ustanovený v § 142b ods. 4, uhradiť náklady na vzdelávanie alebo ich pomernú časť. Výšku úhrady nákladov na vzdelávanie vypočítava a určuje služobný úrad (ods. 3) rozhodnutím, pričom povinnosť uhradiť náklady na vzdelávanie, prípadne ich zníženie alebo odpustenie sa vyhlasuje v rozhodnutí o skončení služobného pomeru policajta (ods. 5). Ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru nevydáva, napríklad pri zrušení služobného pomeru v skúšobnej dobe podľa § 190 (rovnako ako

v prípade žalobkyne), služobný úrad vydá samostatné rozhodnutie o povinnosti policajta uhradiť náklady na jeho vzdelávanie. Z dikcie zákona teda jednoznačne vyplýva povinnosť správneho orgánu pri splnení stanovených podmienok vydať takéto rozhodnutie.

43. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci medzi tými istými účastníkmi konania (rozsudok sp. zn. 3Sžo/67/2015 zo dňa 02. decembra 2015) vyslovil, že „nemožno považovať za proporcionálne, keď policajný orgán vyžaduje nahradiť náklady na štúdium bez toho, aby bolo zrejmé, z akých dôvodov došlo k skončeniu služobného pomeru s príslušníčkou policajného zboru v skúšobnej dobe a keď nie je možné z napadnutého rozhodnutia overiť, či vôbec mohla svoj záväzok vo vzťahu k policajnému zboru objektívne splniť. Tieto dve roviny nemožno chápať izolovane a skutočnosť, že dôvody skončenia služobného pomeru v skúšobnej dobe spočívajú na objektívnych základoch, je povinný v prípade „spor“ preukázať policajný orgán.“

44. Kasačný súd poukazuje na právny názor vyslovený v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07 zo dňa 01. júla 2008, podľa ktorého „súd môže, ba dokonca sa musí od doslovného znenia právneho textu odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). V takýchto prípadoch sa musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrážnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii.“

45. Nesprávne právne posúdenie veci zo strany správneho orgánu spočíva okrem aplikácie nesprávnej právnej normy na zistený skutkový stav aj v nesprávnom výklade ustanovení právnych predpisov. Nesprávne právne posúdenie veci je spravidla kumulované s nedostatočne zisteným skutkovým stavom. Každá právna norma má vlastný okruh dokazovaných skutočností. Podľa názoru kasačného súdu krajský súd nepostupoval správne, keď síce pod vplyvom judikatúry najvyššieho súdu posudzoval napadnuté rozhodnutia správnych orgánov o povinnosti žalobkyne uhradiť náklady na vzdelanie v spojitosti s dôvodmi zrušenia služobného pomeru žalobkyne v skúšobnej dobe, vo svojom rozsudku sa však nevysporiadal so zákonnou povinnosťou služobného úradu vydať rozhodnutie o úhrade nákladov za vzdelávanie policajta. A to hlavne v kontexte zrušenia rozhodnutí správnych orgánov bez vrátenia veci na ďalšie konanie. Z rozsudku krajského súdu nie je vôbec zrejmé, ako majú správne orgány po zrušení ich rozhodnutí vo veci žalobkyne postupovať, keďže zákon im ukladá povinnosť ex offio rozhodnúť o povinnosti žalobkyne uhradiť náklady na jej vzdelanie.

46. Rovnako tak v súlade s názorom ústavného súdu vyslovenom vo vyššie uvedenom náleze (viď bod 44 tohto rozhodnutia) kasačný súd nepovažuje rozsudok krajského súdu za dostatočne odôvodnený, a to vo vzťahu k posudzovaniu samotných žalovaným poukazovaných dôvodov zrušenia služobného pomeru žalobkyne v skúšobnej dobe. Krajský súd síce rozsiahlo argumentuje, že existencia dôvodov v čase zrušenia služobného pomeru žalobkyne, predložených žalovaným v oznámení z 27. januára 2016, z predloženého administratívneho spisu nevyplýva. Zároveň, že tieto dôvody samy o sebe nepreukazujú dôvodnosť postupu služobného orgánu voči žalobkyni (zrušenie služobného pomeru v skúšobnej dobe). Závery krajského súdu však nie je možné považovať za založené na racionálnej argumentácii. A to predovšetkým v kontexte toho, že ustanovenie § 190 zákona č. 73/1998 Z.z. upravuje oprávnenie nadriadeného zrušiť služobný pomer policajta aj bez uvedenia dôvodov. Pokiaľ krajský súd rozporoval nielen existenciu dôvodov pre zrušenie služobného pomeru žalobkyne, ale aj ich objektivitu, čiže pri výklade zákona sa odklonil od jeho doslovného textu, bol povinný ozrejmiť závažnosť dôvodov, ktoré ho k tomu viedli a ktoré si vyžadoval účel zákona, systematická súvislosť, prípadne požiadavka ústavne súladného výkladu zákona. Podľa názoru kasačného súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu tieto požiadavky nespĺňa.

47. Na základe uvedeného kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil podľa § 462 ods. 1 SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude postupovať v naznačenom smere. O trovách kasačného konania kasačný súd nerozhodoval. Bude povinnosťou správneho súdu v novom rozhodnutí podľa § 467 ods. 3 SSP rozhodnúť aj o trovách a ich náhrade v rámci prvostupňového, ako aj kasačného konania.

48. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.